

Sứ điệp Bảy

Khải thị thần thượng nội tại về chuyển động của Đức Chúa Trời với con người và giữa con người trong Cựu Ước và về chuyển động của Đức Chúa Trời trong con người trong Tân Ước để hoàn thành khát vọng của lòng Đức Chúa Trời và để đáp ứng nhu cầu của con người trước mặt Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Gióp 10:13; 42:1-6a; Êph. 3:9; Gi. 1:1, 14; Mat. 1:23; 2 Cô. 3:18; 4:16-17; La. 8:29-30; Cól. 1:12, 15-19; 3:4a, 10-11; Công. 26:16-18; Êph. 3:16-19

I. Chuyển động của Đức Chúa Trời với con người và giữa con người là trong Cựu Ước; chuyển động của Đức Chúa Trời với con người và giữa con người không phải là chuyển động trực tiếp để thực hiện gia tể đời đời của Ngài vì Christ và Hội thánh mà là chuyển động gián tiếp trong thọ tạo cũ của Ngài để chuẩn bị cho chuyển động trực tiếp của Ngài trong thọ tạo mới vì gia tể đời đời của Ngài—2 Cô. 5:17; Ga. 6:15:

- A. Là người được Đức Chúa Trời tạo nên trong hình ảnh của Ngài, con người cần nhận lấy Đức Chúa Trời (được biểu trưng bởi cây sự sống) là sự sống của mình để họ có thể sống, biểu lộ, và đại diện Đức Chúa Trời; và là một người như vậy, họ cần được biến đổi thành các vật liệu quý và được xây dựng làm người tương xứng cho Đức Chúa Trời— Sáng. 1:26-27; 2:9-12, 18-24.
- B. Là người sa ngã, con người cần nhận lãnh Christ vì sự cứu chuộc của mình (được hình bóng bởi sinh tế cùng với huyết đổ ra của sinh tế) để họ có thể được Đức Chúa Trời xưng công chính trong Christ (được hình bóng bởi áo bằng da của sinh tế); người sa ngã ấy cũng đã nhận lãnh Christ là dòng giống của người nữ hầu cho họ có thể được giải cứu khỏi Sa-tan tức quyền lực-sự chết “của con rắn”—3:8-9, 15, 21; Hê. 2:14.
- C. Trong của lễ thiêu, Đức Chúa Trời quan tâm đến con người và vui lòng với con người; là thực tại của của lễ thiêu, Christ đã sống một đời sống tuyệt đối cho Đức Chúa Trời và cho sự thỏa mãn của Đức Chúa Trời như một thức hương làm thỏa mãn Đức Chúa Trời để Đức Chúa Trời hài lòng và vui thích—Sáng. 4:4; 8:20-22; Lê. 1:9; Ês. 42:1; Mat. 3:17; 17:5; 12:18; Gi. 5:30; 6:38; 7:18; 8:29; 14:24; đc. 2 Cô. 2:15; Nhã. 4:10-16.
- D. Đức Chúa Trời hứa với Áp-ra-ham rằng trong dòng giống của ông (Christ) mọi dân tộc trên đất sẽ được phước—Sáng. 22:18; Ga. 3:8, 14, 16-17.
- E. Là người được Đức Chúa Trời chọn, con người cần nhận lãnh và đáp lại sự kêu gọi của Đức Chúa Trời (Sáng. 12:1-4), để sống trước mặt Đức Chúa Trời qua Christ là của lễ thiêu của họ (c. 7; 13:18; 22:13), để làm người bị kinh luật phơi bày hầu biết rằng mình tội lỗi và không có khả năng giữ kinh luật (Xuất. 19:8, 21—20:21), và để sống với Đức Chúa Trời bằng cách nhận lấy Christ là nhà trại, Thầy tế lễ, và các của lễ hầu cho con người có thể vào trong Đức Chúa Trời và vui hưởng tất cả những gì Đức Chúa Trời là với Christ và trong Christ (Xuất. 25—Lê. 27).
- F. Theo cách sống du mục của Gióp (Gióp 1:3) và cách ông dâng của lễ thiêu cho các con của ông (c. 5) thì dường như Gióp và ba bạn của ông sống trong thời đại của Áp-ra-ham (Sáng. 22:13); vào thời điểm đó, Ngũ kinh của Môi se và kinh luật chưa được viết:
 1. Chắc chắn Gióp và những người bạn của ông đã nhận một khải thị nào đó từ sự truyền khẩu của tổ phụ họ; tuy nhiên, điều họ nhận được từ tổ phụ cao nhất thì cũng chỉ có thể đạt đến mức độ của khải thị trong thời đại Áp-ra-ham.

2. Do đó, trong các cuộc tranh cãi của họ về mối quan hệ giữa Đức Chúa Trời với con người, không có dấu hiệu nào cho thấy họ đã nhận khái thị thần thượng vượt quá sự phán xét của Đức Chúa Trời và sự quan tâm của Đức Chúa Trời dành cho con người trong của lễ thiêu của ông.
3. Gióp và các bạn của ông đã không nói lời nào hàm ý bất cứ điều gì về Christ và Linh của Đức Chúa Trời; họ ở trong giai đoạn sơ khai của khái thị thần thượng.
4. Trong khi hiện ra với Gióp, dường như Đức Chúa Trời nói: “Gióp ơi, thật ra con không biết Ta là ai. Con không nhận thấy Ta vô hạn. Cũng vậy, con không thể hình dung điều Ta định ban cho con; Gióp à, Ta dự định ban chính Ta cho con, làm cho chính Ta trở thành sự vui hưởng của con để con có thể trở nên một phần của Ta; Ta không thỏa lòng khi con có phẩm hạnh, sự hoàn hảo, và sự chính trực của con; Ta muốn con có Ta; ý định của Ta là truyền chính Ta vào trong con và ban cho con không điều gì khác hơn là chính Ta.”
5. Vì thế, dân được chọn và được chuộc của Đức Chúa Trời không cần xây dựng chính mình trong các mỹ đức phạm nhân, chẳng hạn như sự hoàn hảo, tính chính trực, và phẩm hạnh, như Gióp đã làm, nhưng họ cần tìm kiếm Đức Chúa Trời như con nai khao khát và vui hưởng Đức Chúa Trời cùng với dân của Đức Chúa Trời trong các kì tiệc của Đức Chúa Trời (Thi. 42:1-5; 43:3-5) để Đức Chúa Trời có thể là mọi sự cho họ hầu thay thế tất cả những gì họ đã đạt được và đoạt được; đây nên là câu trả lời cho ba bạn của Gióp và ngay cả cho Ê-li-hu và Gióp (Gióp 10:13; đc. Êph. 3:9).
6. Vào cuối sách Gióp, Đức Chúa Trời xuất hiện, hàm ý rằng điều Gióp thiếu hụt trong đời sống con người của ông là chính Đức Chúa Trời; vì lí do này, sách Gióp thật ra không có kết thúc hoàn chỉnh, kết thúc đó nên là Đức Chúa Trời hoàn toàn được Gióp đạt được trong Christ để làm cho ông là một với Đức Chúa Trời hầu cho ông có thể vui hưởng Đức Chúa Trời là phần hưởng của ông trong Christ; một khái thị như thế chỉ có thể được tìm thấy đầy đủ trong Tân Ước—40:10-14; 42:1-6; 10:13; đc. Êph. 3:9.

II. Chuyển động của Đức Chúa Trời trong con người thì ở trong Tân Ước để đáp ứng nhu cầu của con người trước mặt Đức Chúa Trời; chuyển động của Đức Chúa Trời trong con người là từ khi Christ đến lần thứ nhất cho đến lúc Giê-ru-sa-lem Mới hiển lộ trong trời mới và đất mới; chuyển động này chưa từng xảy ra trong lịch sử con người—Gi. 1:1, 14; Êph. 3:16-19; Khải. 21:2, 9-10:

- A. Là người được Đức Chúa Trời lựa chọn và kêu gọi, con người cần tin vào Jesus Christ, tức Đức Chúa Trời nhục hóa, sống đời sống con người, chết, phục sinh, và thăng thiên vì họ và với họ, và trở nên Linh ban-sự-sống là Christ thể linh cho họ, để Ngài có thể trở nên sự cứu rỗi, sự sống và mọi sự của họ (như được bày tỏ từ Ma-thi-ơ đến La Mã).
 1. Đức Chúa Trời đã đến để được hoài thai trong một trinh nữ phạm nhân và được bà sinh ra làm người, do đó đem thần tính vào trong nhân tính và làm Đức Chúa Trời và con người được hòa quyện nên một thực thể mà không là thực chất thứ ba—Lê. 2:4-5; Gi. 1:1, 14; Mat. 1:20, 23; 1 Ti. 3:16.
 2. Jesus đã sống một đời sống mà trong đó Ngài làm mọi sự trong Đức Chúa Trời, với Đức Chúa Trời và vì Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời ở trong đời sống của Ngài, và Ngài là một với Đức Chúa Trời; trong đời sống làm người của Ngài, Ngài đã đặt đời sống chịu khổ của Ngài trước mặt chúng ta như một

khuôn mẫu để chúng ta có thể sao chép bằng cách dò theo và noi các bước của Ngài; điều này không chỉ về việc bắt chước Ngài và cuộc đời của Ngài mà là tái sản sinh chính Ngài từ việc vui hưởng Ngài như là ân điển trong các nỗi khổ của chúng ta, để chính Ngài là Linh nội cư cùng với mọi phong phú của sự sống Ngài tái sản sinh chính Ngài trong chúng ta—Êph. 4:20-21; 1 Phi. 2:21.

3. Là Đức Chúa Trời Tam Nhất nhục hóa và là hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất (Côl. 2:9), trong nhân tính của Ngài, Jesus Christ đã chết cái chết thay và bao-hàm-tất-cả để kết liễu mọi điều tiêu cực và giải phóng sự sống thần thượng từ bên trong Ngài cho chúng ta (Lu. 12:49-51; Gi. 12:24).
 4. Ngài đã đắc thắng sự chết, vào trong sự phục sinh sản-sinh-tất-cả, được sinh ra để trở nên Con trưởng của Đức Chúa Trời (đem nhân tính vào trong thần tính), và trở nên Linh ban-sự-sống để sản sinh và cấu thành Thân thể Đấng Christ—Công. 2:23-24, 32, 13:33; La. 1:3-4; 8:28-29; Gi. 20:22; 1 Cô. 15:45; 12:13.
 5. Ngài đã hoàn tất sự thăng thiên vượt-trên-tất-cả lên các tầng trời và được lập làm Chúa, Christ, Đấng dẫn dắt, và Đấng cứu rỗi (Công. 2:36; 5:31) để truyền bá Ngài và để xây dựng Hội thánh là vương quốc của Ngài (1:8; 26:16-18).
 6. Trong sự chết, sự phục sinh, và sự thăng thiên của Ngài, Ngài làm cho tất cả những người tin Ngài trở nên một với Ngài; do đó, sự chết, sự phục sinh, và sự thăng thiên của Ngài trở nên của họ, và kinh nghiệm của Ngài trở nên lịch sử của họ—La. 6:5-6; Êph. 2:5-6; Thánh ca 949, câu 4.
- B. Là tín đồ trong Christ, con người cần lớn lên trong sự sống thần thượng của Christ để họ có thể được biến đổi thành những gì Christ là qua Linh ban-phát-sự-sống, hầu cho họ có thể được xây dựng cùng với các thánh đồ để trở nên Thân thể Đấng Christ, cơ cấu hữu cơ nhằm biểu lộ Đức Chúa Trời Tam Nhất trong Christ, và trở nên người mới là thọ tạo mới của Đức Chúa Trời để thực hiện gia tế đời đời của Đức Chúa Trời trong sự tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới như là sự hòa quyện của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trái-qua-tiến-trình với con người ba phần được vinh hóa, để làm sự hiển lộ của Thần-nhân tập thể trong cõi đời đời (như được bày tỏ từ 1 Cô-rin-tô đến Khải Thị):
1. Đức Chúa Trời đã cứu chuộc chúng ta trong Christ, tha thứ các tội phạm của chúng ta, tẩy sạch chúng ta, xưng công chính cho chúng ta, và phục hòa chúng ta với Ngài; Đức Chúa Trời đã đặt chúng ta vào trong Christ và làm cho Ngài trở nên sự công chính, sự thánh hóa và sự cứu chuộc của chúng ta—Êph. 1:7; 1 Cô. 6:11; La. 3:22; 5:10; 1 Cô. 1:30.
 2. Đức Chúa Trời đã tái sinh chúng ta qua sự phục sinh của Christ (1 Phi. 1:3), và bây giờ Ngài đổi mới chúng ta, biến đổi chúng ta, và đồng hóa chúng ta theo hình ảnh của vinh hiển Ngài (Tít 3:5; La. 12:2; Êph. 4:23; 2 Cô. 4:16; 3:18; La. 8:28-30; Phil. 3:21).
 3. Trong sự đổi mới và biến đổi của Ngài, Ngài thiêu hủy chúng ta, đặt chúng ta vào sự chết của Ngài để chúng ta tương giao với các nỗi khổ của Ngài, điều này làm nên vinh hiển trọng đại đời đời cho chúng ta, hầu cho chúng ta có thể kinh nghiệm Ngài trong sự phục sinh của Ngài và đạt được Ngài trong sự phong phú không thể dò lường của Ngài—2 Cô. 4:16-18, 10; Phil. 3:10, 8; Êph. 3:8.
 4. Đức Chúa Trời Cha được hiện thân trong Đức Chúa Trời Con (Côl. 2:9), Đức Chúa Trời Con được thực tại hóa là Đức Chúa Trời Linh, và Đức Chúa Trời Linh đến cư ngụ trong chúng ta hầu trở nên thực tại của Đức Chúa Trời Tam Nhất (Gi. 14:16-20); Cha, Chúa, và Linh là Đức Chúa Trời Tam Nhất đã trở

nên nguồn, yếu tố, và thể yếu của Hội thánh là Thân thể Đấng Christ (Êph. 4:4-6).

5. Về huyền nhiệm của Đức Chúa Trời Tam Nhất là thực tại trong tín đồ, Christ có nhiều điều để nói với các môn đồ của Ngài nhưng họ không thể đương nổi cho đến khi Linh thực tại đến để khai thị những điều này cho họ (Gi. 16:12-15); điều này được thực hiện chủ yếu bởi Linh thực tại với sứ đồ Phao-lô, là người đã làm trọn lời của Đức Chúa Trời, tức là khai thị thần thượng (Côl. 1:25-27) liên quan đến Christ là huyền nhiệm của Đức Chúa Trời (2:2b) và Hội thánh là huyền nhiệm của Christ (Êph. 3:4).
6. Là phần hưởng thần thượng được Đức Chúa Trời chia cho các thánh đồ và là sự sống trong tín đồ, Christ đã trở thành tất cả các chi thể của người mới và ở trong tất cả các chi thể của người mới, là Thân thể hữu cơ của Ngài; Đức Chúa Trời muốn làm cho Christ, hiện thân của Đức Chúa Trời, trở nên mọi sự cho chúng ta, là tín đồ của Christ—Côl. 1:12, 15-19; 3:4a, 10-11; 1 Cô. 12:12-13.
7. Là Linh ban-sự-sống, Ngài cư ngụ trong chúng ta để làm cho chính Ngài và tất cả những gì Ngài đã hoàn tất, đạt được, và đoạt được trở nên thật đối với chúng ta, hầu cho chúng ta có thể là một với Ngài và được biến đổi nên cùng một hình ảnh như Chúa từ vinh hiển đến vinh hiển; bằng cách xoay lòng chúng ta về Chúa, chúng ta có thể ngắm xem vinh hiển của Chúa để chính chúng ta nhìn thấy Chúa, còn việc phản chiếu vinh hiển của Chúa là làm cho người khác có thể thấy Chúa qua chúng ta—2 Cô. 3:16-18.
8. Đức Chúa Trời trong Christ sẽ thực hiện công tác biến đổi của Ngài trong chúng ta cho đến khi sự biến đổi của Ngài tổng kết trong Giê-ru-sa-lem Mới, trước hết là với những người đắc thắng trong vương quốc thiên hi niên (Khải. 2:7), và chung cuộc là với tất cả các thánh đồ trong trời mới và đất mới, làm cho tất cả những người được chọn và được chuộc của Ngài trở nên sự biểu lộ tập thể của Ngài, bày tỏ chính Ngài chứ không bày tỏ bất cứ loại mỹ đức phạm nhân nào (như Gióp đã bày tỏ), đến mức đầy đủ nhất trong cõi đời đời (21:1—22:5).